

for Udlandet som noget absolut godt, og enhver Mistro til, at der skulde komme slette Varer herfra, kan være bortfjernet.

Med Hensyn til de ny Bestemmelser, der indeholdes i dette Forslag, skal jeg først gøre opmærksom paa, at der i § 1 træffes Bestemmelse om, at Ministeriet ved kongelig Anordning kan fastsætte de Mærker, hvormed Kød og Slagteaffald af de forskellige Dyrearter skal forsynes, hvorledes den nærmere Anvendelse af dette bliver, og hvorledes Kontrollen paa Slagterierne skal være. — Endvidere er der i sidste Stykke af § 1 omtalt, at Landbrugsministeren bemyndiges til at forbyde, at der til Varer af den omhandlede Art anvendes Konserveringsstoffer, der kunne antages at skade Udførselen. Det finder jeg ganske udmærket. Men jeg vil dog gerne have Lov til at sige, at vi kunde trænge til tilsvarende Bestemmelser overfor de Varer, der indføres her til Landet. Det er nemlig ret ubilligt overfor vore Slagtere og Kødproducenter, at man gaar strengere til Værks mod dem end mod Producenter af Kød i fremmede Lande. Der kommer her til Landet betydelige Mængder af Kød, der er behandlet med Konserveringsstoffer og, saa vidt jeg har faaet oplyst, ogsaa med Konserveringsstoffer, man ikke vil tillade herhjemme. Jeg henleder den højtærede Ministers Opmærksomhed herpaa, for at denne Sag ved første givne Lejlighed kan tages op, og vore Producenter derigennem kunne blive stillede lige med Udlandets Producenter. Saaledes som Forholdet er for Øjeblikket, er det udenlandske saltede Kød aldeles dominerende, hvor der skal ske Tilbud, navnlig ved Licitationer. De, der ellers kunde være med i Licitationerne — og det vilde de danske Slagtere let kunne være —, kunne det ikke eller blive i alt Fald ringere stillede i Konkurrencen, end de burde være.

Dernæst er i § 2 Fedt og Talg taget ind under Lovens Bestemmelser, hvad det hidtil ikke har været. Det slaas udtrykkelig fast, at Fedt og Talg, der hidrører fra syge Dyr, for hvilke der ikke foreligger Dyrlægeattest for, at de egne sig til Menneskeføde, samt fra selvdøde Dyr og fra Dyr, der ere kasserede af en af det offentlige anordnet Kødkontrol, maa kun afhændes til teknisk Brug. Man kan kun være tilfreds ogsaa med denne Bestemmelse. Dernæst paabydes det, at saavel Sælgeren som Køberen føre Bog over Salg af saadant Fedt og Talg, saaledes at man kan kontrolere, hvor disse Varer føres hen.

Yderligere bestemmes i § 3, at den,

der sælger saadanne Dyr, hvis Kød eller andre Slagteprodukter kunne være farlige for Sundheden, skal sikre sig ved en Attest fra Køberen for, at disse Dyr ikke anvendes til Menneskeføde. Derigennem vil enhver kunne fritage sig for Ansvar i Fremtiden. I § 4 bestemmes, at naar den kontrollerende Dyrlæge i et slagtet Dyr konstaterer sygelige Tilstande, er det ikke nok dermed, men han skal fortsætte Undersøgelsen i saa vid Udstrækning, som han finder fornødent for at kunne bestemme, hvorledes Kødet og Slagteaffaldet maa anvendes. — Endelig har man i § 5 nærmere specificeret, hvad der kan henregnes under Lovens Bestemmelser, idet det siges: „Til Kød og Slagteriaffald henregnes alle til Menneskeføde anvendelige Dele af de i denne Lov nævnte Dyr med de Undtagelser, som fastsættes af Landbrugsministeren“.

Dernæst komme vi i § 6 til Straffebestemmelserne, og der er jeg fuldstændig enig med Lovforslaget, der indfører forhøjede Mulkter. De hidtil gældende Mulkter, som jo vare mindste Bøde af 20 Kr. og højeste Bøde af 1,000 Kr., have vist sig utilstrækkelige til at afskrække Folk fra at prøve paa at afhænde noget, som ikke burde afhændes til Menneskeføde. Loven fastsætter nu en mindste Bøde af 50 Kr. og største Bøde af 2,000 Kr., og jeg finder ingenlunde, at denne største Bøde er for høj. — Endelig er der i § 6, 4de Stykke, en Bestemmelse om, at den, der bevislig ved at overtræde denne Lovs Bestemmelser har tilføjet Andenmand Sygdom ved Nydelsen af sundhedsfarligt Kød, er pligtig til at yde en af Retten fastsat Erstatning for det ham ved Sygdommen forvoldte Tab. Dette vil jo i Forbindelse med Bestemmelsen om de forhøjede Mulkter virke yderligere afskrækkende.

Der er et Spørgsmaal, der er rejst andetsteds, som jeg ogsaa vil drage frem her, og det er, om man ikke burde have inddraget Kaniner under Loven. Opdrætning og Slagtning af Kaniner har taget en Del Opsving i de senere Aar, og der siges, at der hver Uge eksporteres et Par Hundrede Kilo alene fra Esbjerg til England. Det skulde heller ikke kunne siges om dette Produkt, at det kom herfra i en Tilstand, eller at der derimellem er Kroppe, der ere sundhedsfarlige, og derfor vilde det maaske have været rigtigt, om ogsaa dette Dyr var optaget blandt de Dyrearter, som Loven omhandler.

Jeg skal i det hele udtale min Tilfredshed med Lovforslaget, takke for dets